

ΓΕΝΙΚΟ ΛΥΚΕΙΟ ΑΛΙΑΡΤΟΥ

ΦΑΝΑΤΙΣΜΟΣ
ΚΑΙ
ΑΝΕΞΙΘΡΗΣΚΙΑ

ΕΡΕΥΝΗΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ Α' ΤΕΤΡΑΜΗΝΟΥ
ΤΑΞΗ Β'
ΣΧ. ΕΤΟΣ 2015-16

Εργασία μαθητών της Β΄ τάξης του Γενικού Λυκείου Αλιάρτου

Ομάδα 1^η :

ΟΝΟΜΑΤΑ ΜΑΘΗΤΩΝ	ΥΠΟΘΕΜΑ
Μαργώνη Αγγελική Κάλλης Θεοδωρή Κουτρομάνου Γεωργία	Θρησκεία

Ομάδα 2^η :

ΟΝΟΜΑΤΑ ΜΑΘΗΤΩΝ	ΥΠΟΘΕΜΑ
Πρωτόπαππα Νεκταρία Κουτρομάνου Λουκία Κούλια Κωνσταντίνα Κραβαρίτης Αλέξης	Χριστιανισμός αλλόθρησκοι και αλλόδοξοι

Ομάδα 3^η :

ΟΝΟΜΑΤΑ ΜΑΘΗΤΩΝ	ΥΠΟΘΕΜΑ
Αρβανίτη Κωνσταντίνα Γώγουλου Άννα-Μαρία Τσιώλης Παναγιώτης	Θρησκευτικός φανατισμός - το αίτημα της ανεξιθρησκίας – ανθρώπινα δικαιώματα

Ομάδα 4^η :

ΟΝΟΜΑΤΑ ΜΑΘΗΤΩΝ	ΥΠΟΘΕΜΑ
Μπελεσάκου Χρυσάφενια Σοφάνης Δημήτρης Τσιώλη Θεοδώρα Χαλιμούρδα Κωνσταντίνα	Η ανεξιθρησκία στην Ελλάδα

Υπεύθυνη καθηγήτρια: Φωτογιαννοπούλου Κωνσταντίνα ΠΕ01 Θεολόγος

ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Φανατισμός γενικά ονομάζεται η αποκλειστική και με πάθος προσπάθεια επιβολής των ιδεών ενός ατόμου ή μιας ιδεολογίας. Ο φανατισμός μπορεί να εκδηλωθεί σε πολιτικές, εθνικιστικές, θρησκευτικές ιδεολογίες, στον αθλητισμό αλλά και σε θρησκευτικές ιδέες (θρησκευτικός φανατισμός) και έχει πολλές μορφές. Τα αίτια ποικίλουν ανά περίπτωση και αν κανείς εξετάσει προσεκτικά το παρελθόν θα παρατηρήσει ότι ο θρησκευτικός φανατισμός εμφανίστηκε με ένταση σε μερικές φάσεις της ιστορίας. Διωγμοί στην αρχαία Ρώμη, βίαιες συγκρούσεις στο εσωτερικό του Χριστιανισμού με τις αιρέσεις, διωγμοί αιρετικών κατά το Μεσαίωνα, Σταυροφορίες, Ιερά Εξέταση, αντισημιτισμός και ο θρησκευτικός επεκτατισμός του Ισλάμ. Έτσι κρίθηκε απαραίτητο το αίτημα της ανεξιθρησκίας το οποίο διατυπώθηκε σε διάφορες ιστορικές φάσεις (Γαλλική επανάσταση, Οικουμενική Διακήρυξη για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα 1948) και εντάχθηκε στα Συντάγματα των κρατών. Ωστόσο ακόμη και σήμερα παραμένει ζητούμενο σε πολλές χώρες. Στην Ελλάδα, όπου η επικρατούσα θρησκεία είναι η Ορθόδοξη Εκκλησία, κατοχυρώνεται από το Σύνταγμα η ελευθερία της θρησκευτικής συνείδησης και η προστασία και των άλλων θρησκειών ή ομολογιών. Αυτό πρέπει να γίνεται αποδεκτό και από την Πολιτεία και από την Εκκλησία που πίστη της άλλωστε είναι πως η αγάπη δε γνωρίζει διαφορές λόγω καταγωγής, είτε γλώσσας, είτε θρησκευτικής πίστης γι αυτό η θέση του χριστιανού απέναντι στους αλλόθρησκους και αλλόδοξους πρέπει να χαρακτηρίζεται από σεβασμό και ανοχή των ιδεών τους, χωρίς να προδίδει τις δικές του αρχές και πεποιθήσεις.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΠΕΡΙΛΗΨΗ	5
ΕΙΣΑΓΩΓΗ	9
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1ο : ΘΡΗΣΚΕΙΑ	11
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2ο : ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΜΟΣ ΑΛΛΟΘΡΗΣΚΟΙ ΚΑΙ ΑΛΛΟΔΟΞΟΙ	17
2.1: Η ΠΑΡΑΒΟΛΗ ΤΟΥ ΚΑΛΟΥ ΣΑΜΑΡΕΙΤΗ	17
2.2: Η ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ΜΕΣΑ ΣΕ ΕΝΑΝ ΠΛΟΥΡΑΛΙΣΤΙΚΟ ΚΟΣΜΟ	19
2.3: ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΣ – ΑΛΛΟΔΟΞΟΙ – ΑΛΛΟΘΡΗΣΚΟΙ	20
2.4: ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΤΙΚΟΣ ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΜΟΥ	21
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3^ο : ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΟΣ ΦΑΝΑΤΙΣΜΟΣ	23
3.1: ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΑΝΑΔΡΟΜΗ	24
3.2: Ο ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΟΣ ΦΑΝΑΤΙΣΜΟΣ ΣΗΜΕΡΑ	25
3.3: ΑΝΘΡΩΠΙΝΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ – ΤΟ ΑΙΤΗΜΑ ΤΗΣ ΑΝΕΞΙΘΡΗΣΚΙΑΣ	25
3.4: ΔΙΕΘΝΕΙΣ ΜΗ ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΟΙ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΙ (ΜΚΟ)	27
3.5: ΘΡΗΣΚΕΙΑ ΚΑΙ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΣΗ	28
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4^ο : Η ΑΝΕΞΙΘΡΗΣΚΙΑ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ	29
4.1: ΘΡΗΣΚΕΙΕΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΕΣ ΟΜΑΔΕΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΚΑΙ ΟΙ ΜΕΤΑΞΥ ΤΟΥΣ ΣΧΕΣΕΙΣ	31
4.2: ΤΟΠΟΙ ΛΑΤΡΕΙΑΣ ΚΑΙ ΜΝΗΜΕΙΑ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ	34
ΕΠΙΛΟΓΟΣ	39
ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ	41

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Στο πρώτο τετράμηνο στα πλαίσια του μαθήματος "Ερευνητική Εργασία" ασχοληθήκαμε με φαινόμενα θρησκευτικού φανατισμού και αναζητήσαμε θέσεις - λύσεις για το ζήτημα. Συγκεκριμένα το θέμα της εργασίας μας ήταν: «Φανατισμός και Ανεξιθρησκία». Σκεφτήκαμε να ασχοληθούμε με αυτό το θέμα διότι παρατηρούσαμε να επαναλαμβάνονται στις μέρες μας φαινόμενα θρησκευτικού φανατισμού, σαν αυτά που ως τώρα συναντούσαμε στα βιβλία της ιστορίας. Έτσι διατυπώσαμε τα ερευνητικά μας ερωτήματα:

Τι είναι θρησκευτικός φανατισμός και πώς εκδηλώνεται; Ποια είναι τα αίτια; Υπάρχουν περιπτώσεις γνωστές από την ιστορία; Τι μέτρα έχουν ληφθεί για την αντιμετώπιση του θρησκευτικού φανατισμού; Τι ισχύει σχετικά στην Ελλάδα σήμερα; Ποια είναι η στάση του χριστιανού απέναντι στους αλλόδοξους και αλλόθρησκους; Τι μπορεί να κάνει ο κάθε άνθρωπος ξεχωριστά; Ποιες θρησκείες και θρησκευτικές ομάδες υπάρχουν στην Ελλάδα σήμερα και ποιες οι μεταξύ τους σχέσεις;

Ομάδα 1^η

Η ομάδα μας μελέτησε το φαινόμενο της θρησκείας γενικά (πηγές της θρησκείας, καθολικότητα θρησκευτικού φαινομένου, αρχαία θρησκευτικά μνημεία, καθώς και τι είναι θρησκευτικός φανατισμός και μισαλλοδοξία.

Ομάδα 2^η

Στα πλαίσια της ερευνητικής εργασίας κατά την διάρκεια του πρώτου τετραμήνου η ομάδα μας ακλουθώντας το σχέδιο εργασίας ασχολήθηκε με τις σχέσεις μεταξύ χριστιανών και αλλόθρησκων καθώς και το τί ορίζει η θρησκεία μας για αυτήν. Στη διάρκεια αυτής της εργασίας, και αφού μελετήσαμε φαινόμενα θρησκευτικού φανατισμού των ημερών μας, καταλήξαμε πως θα πρέπει να αντιμετωπίζουμε όλους ισάξια χωρίς να επηρεαζόμαστε από όσα μας χωρίζουν. Ιδιαίτερη αξία έχει αποκτήσει και η άποψη ότι ο συνάνθρωπός μου είναι αδελφός μου, που έχει τα ίδια δικαιώματα με εμένα στη ζωή. Ένα τέτοιο μήνυμα μεταδίδει και η παραβολή του καλού Σαμαρείτη στην οποία βασίστηκε η ομάδα μας για να βγάλει πολλά απαραίτητα συμπεράσματα σχετικά με το παραπάνω θέμα. Το μήνυμα αυτό είναι εντελώς

αντίθετο με το φαινόμενο του φανατισμού ενισχύοντας την πεποίθηση της ανεξιθρησκίας που θα πρέπει να στηρίζεται από όλους μας.

Υπάρχουν πολλά σημεία στην Αγία Γραφή όπου αναφέρεται το πώς πρέπει να είναι οι διαπροσωπικές μας σχέσεις και πώς θα πρέπει να προσφέρουμε ανιδιοτελή αγάπη σε όλους χωρίς να έχουμε κριτήριο το θρήσκευμα. Θα πρέπει να αποδεχόμαστε την διαφορετικότητα του καθενός χωρίς να κατακρίνουμε και ταυτόχρονα χωρίς να επηρεάζονται οι δικές μας πεποιθήσεις, τις οποίες πρέπει και εμείς να έχουμε το δικαίωμα και τη δυνατότητα να υποστηρίζουμε.

Ομάδα 3^η

Στο μάθημα της ερευνητικής εργασίας του πρώτου τετραμήνου του σχολικού έτους 2015-16 ασχοληθήκαμε με τον φανατισμό και την ανεξιθρησκία. Το τμήμα μας χωρίστηκε σε τέσσερις επιμέρους ομάδες και κάθε ομάδα ανέλαβε από ένα επιμέρους θέμα.

Συγκεκριμένα, η δική μας ομάδα αφού αναζήτησε στοιχεία για την κατανομή των θρησκειών ανά τον κόσμο, εστίασε στους πολέμους και στους μετανάστες, σε φαινόμενα θρησκευτικού φανατισμού που συμβαίνουν στις μέρες μας, σε άρθρα που αναφέρονται σε ανθρώπινα δικαιώματα, καθώς και στους οργανισμούς και στους φορείς που δραστηριοποιούνται υπέρ των ανθρωπίνων δικαιωμάτων παγκοσμίως. Κύριος στόχος μας είναι η ενημέρωση των ανθρώπων για τα δικαιώματα τους έτσι ώστε όλοι να έχουν τις απαραίτητες γνώσεις για να υπερασπιστούν τον εαυτό τους. Στη συνέχεια καταγράφονται τα συμπεράσματά μας για τις θρησκείες, τον φανατισμό και τα ανθρώπινα δικαιώματα.

Ομάδα 4^η

Στο μάθημα της ερευνητικής εργασίας του πρώτου τετραμήνου με θέμα «Φανατισμός και Ανεξιθρησκία» η ομάδα μας εργάστηκε πάνω στο ζήτημα της ανεξιθρησκίας στην Ελλάδα. Μελέτησε τα σχετικά άρθρα του Συντάγματος, αναζήτησε στοιχεία για τις σχέσεις Κράτους Εκκλησίας και για τις θρησκείες και θρησκευτικές ομάδες που υπάρχουν στην Ελλάδα σήμερα και ποιες είναι οι μεταξύ τους σχέσεις. Συζητήσαμε τι μπορεί να κάνει ο κάθε άνθρωπος ξεχωριστά στα πλαίσια της θρησκευτικής ελευθερίας. Παραθέτουμε τα συμπεράσματά μας παρακάτω. Τέλος δημιουργήσαμε μια παρουσίαση της συνολικής εργασίας μας αλλά και ένα βίντεο για να δείξουμε τόπους λατρείας διαφόρων θρησκειών στην Ελλάδα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1ο : ΘΡΗΣΚΕΙΑ

Όπως γνωρίζουμε οι περισσότεροι άνθρωποι ανήκουν σε μια θρησκεία και ο πολιτισμός μας σχετίζεται με αυτή. Ορισμένες φορές παρατηρούνται και φαινόμενα μισαλλοδοξίας που δεν αρμόζουν στη θρησκεία και για αυτό σε πολλά κράτη γίνονται προσπάθειες να εξασφαλιστεί ειρήνη μεταξύ των ανθρώπων, ανεξάρτητα από τη θρησκεία τους, κάτι που δεν αποδέχονται όμως όλοι.

Θρησκεία είναι η σχέση του ανθρώπου με το θείο. Η σχέση της θρησκείας και του ανθρώπου είναι αμφίδρομη και αμφίπλευρη, χωρίς να γίνεται μονόπλευρη και μονοσήμαντη. Η λέξη θρησκεία έχει δύο όψεις, εκείνη της θρησκείας γενικά, στην οποία αναφερόμαστε συνήθως με τη φράση, «το φαινόμενο της θρησκείας» και εκείνη των επιμέρους συγκεκριμένων θρησκειών. Το φαινόμενο της θρησκείας εξετάζει η θρησκευολογία.

Πηγές της θρησκείας

1. Εκείνες που προσπαθούν να βρουν την πηγή της θρησκείας στο μακρινό παρελθόν του ανθρώπου. Αυτές περιγράφουν, κατά κανόνα, τις συνθήκες μέσα από τις οποίες γεννήθηκε η πρώτη μορφή της θρησκείας, η οποία στη συνέχεια εξελίχθηκε στις υπόλοιπες. Πολλές τέτοιες απαντήσεις είχαν δοθεί στο δεύτερο μισό του 19ου αιώνα. Ουσιαστικά έπαψαν να υπάρχουν από τη στιγμή που συνειδητοποιήθηκε ότι ακόμα κι αν υπήρξε μια πρώτη θρησκεία, αυτή κείται στα άγνωστα ακόμα βάθη της ανθρώπινης προϊστορίας. Οι πληροφορίες που συνοδεύουν τα αρχαιότερα μέχρι τώρα υπολείμματα της ζωής του προλιθικού ανθρώπου είναι μηδαμινές και δεν επιτρέπουν τη συναγωγή σχετικών συμπερασμάτων. Φαίνεται, όμως, ότι η θρησκεία συνοδεύει τον άνθρωπο από την αυγή της ιστορίας του και ότι η εμφάνισή της αρχίζει μαζί του.
2. Εκείνες που προσπαθούν να βρουν την πηγή της θρησκείας μέσα στην ίδια την ανθρώπινη φύση. Τέτοιες απαντήσεις έδωσαν φιλόσοφοι, ψυχολόγοι και κοινωνιολόγοι οι οποίες τονίζουν την έμφυτη τάση του ανθρώπου προς το απόλυτο σε συνδυασμό με την άγνοια και το φόβο που τον διακατείχε.

Η καθολικότητα θρησκευτικού φαινομένου

Εφόσον η θρησκευτικότητα είναι έμφυτη, συνάγεται ότι η θρησκεία είναι πανανθρώπινο φαινόμενο. Αυτό διαπιστώνεται από την ιστορία του πολιτισμού, τη Θρησκευολογία, την Ψυχολογία, την Κοινωνιολογία. Δεν υπήρξε λαός οπουδήποτε

στη γη που να μην είχε κάποια μορφή θρησκείας. Ο Πλούταρχος αναφέρει: *«Ταξιδεύοντας θα μπορούσες να βρεις και πόλεις χωρίς τείχη, γράμματα, βασιλείς, σπίτια, χρήματα, που δε χρειάζονται νομίσματα, που τους λείπουν θέατρα και γυμναστήρια δεν υπάρχει όμως ούτε έχει υπάρξει κανείς που να είδε κάποια πόλη χωρίς ιερά και θεούς, που δε χρησιμοποιεί ευχές, όρκους, μαντείες ή θυσίες για καλό σκοπό ή για την αποτροπή των κακών»*

(Πλούταρχος, Προς Κολώτην Επικούρειον, 1126, D-E).

Η θρησκεία ως πανανθρώπινο φαινόμενο διαδραματίζει σπουδαίο ρόλο στην πνευματική ζωή των ανθρώπων, αλλά συγχρόνως επηρεάζει βαθιά την ουσία και τις εκφάνσεις του πολιτισμού των λαών.

«Η θρησκεία αποτελεί μέρος τον πνευματικού πολιτισμού κάθε έθνους και γι' αυτό θα έπρεπε να αντιμετωπίζεται με πνεύμα επιστημονικό. Η φιλολογία, η τέχνη, η αρχιτεκτονική, η φιλοσοφία, η ηθική, τα ήθη και τα έθιμα κάθε λαού δέχονται μεγάλη επίδραση από τη θρησκεία. Γι' αυτό χαρακτηρίζοντάς την σαν όπιο των λαών κάνουν μεγάλο επιστημονικό λάθος».

(Ζάο Φουζάν, Κινέζος ακαδημαϊκός, «Το Βήμα» 10-4-1985).

Το θρησκευτικό βίωμα χαρακτηρίζεται από το βάθος και την ένταση. Σ' αυτό συμμετέχει όλος ο ψυχισμός του ανθρώπου ως νόηση, συναίσθημα και βούληση. Επηρεάζει βαθιά την προσωπικότητα του πιστού και τη διαμορφώνει ανάλογα με το είδος του απολύτου, στο οποίο αναφέρεται. Όταν το θρησκευτικό βίωμα συνίσταται από την άμεση, προσωπική και λυτρωτική βίωση της παρουσίας του Θεού, αποτελεί την πιο καθαρή και πιο ουσιαστική πτυχή της ζωής του ανθρώπου. Τότε το θρησκευτικό βίωμα είναι βίωμα του απολύτου, του προσωπικού και τελειότατου θείου όντος.

Κατηγορίες θρησκειών

Οι διάφορες θρησκείες του κόσμου μπορούν να κατηγοριοποιηθούν σε έναν μικρό αριθμό ομάδων, γνωστές και ως Μεγάλες θρησκείες ή Παγκόσμιες θρησκείες, με βάση τα κοινά τους χαρακτηριστικά. Αυτή η ιδέα προέκυψε από την ανάγκη που δημιουργήθηκε τον 18ο αιώνα, όταν μερικοί ερευνητές αποφάσισαν να κάνουν απογραφή των θρησκευτικών πιστεύω των διαφόρων πολιτισμών ανά την υφήλιο αν και αυτό είναι εξαιρετικά δύσκολο σε χώρες της Ασίας όπου ο ίδιος πιστός ανήκει σε παραπάνω από μία θρησκεία.

- Μονοθεϊστικές θρησκείες (Ιουδαϊσμός, Χριστιανισμός, Μουσουλμανισμός)

- Πολυθεϊστικές θρησκείες
- Πανθεϊστικές
- Νέα θρησκευτικά κινήματα

Το αρχαιότερο θρησκευτικό μνημείο Στόουνχεντζ

Εικόνα 1: Το μεγαλιθικό μνημείο του Στόουνχεντζ, που υπήρξε, κατά πάσα πιθανότητα ναός του ήλιου

ΠΗΓΗ: <http://ebooks.edu.gr/modules/ebook/show.php/DSGL-B126/498/3243,13167/>

Το Στόουνχεντζ είναι ένα από τα εντυπωσιακότερα νεολιθικά μεγαλιθικά μνημεία στον κόσμο. Η διαμόρφωση του συνεχίστηκε ως την Εποχή του Χαλκού, κοντά στο Έιμσπερι της Αγγλίας. Πρόκειται για έναν κύκλο μεγαλίθων, που κατασκευάστηκε σύμφωνα με τις πλέον αποδεκτές αρχαιολογικές εκτιμήσεις ανάμεσα στο 2500 π. Χ. και το 2000 π. Χ.. Το αρχαιότερο κυκλικό ανάχωμα και η περιφερειακή τάφος, που ανήκουν σε πιο πρώιμη φάση του μνημείου. Ο σκοπός για τον οποίο έγινε αυτή η κατασκευή προβλημάτισε έντονα τους αρχαιολόγους, οι οποίοι υποθέτουν ότι μπορεί να αποτελούσε σημαντικό λατρευτικό τόπο ή να λειτουργούσε ως ένα περίπλοκο αστρονομικό παρατηρητήριο, επειδή οι πέτρες ήταν τοποθετημένες στον άξονα ορισμένων σημείων του ορίζοντα. Η κατασκευή του είναι εντυπωσιακή, αν σκεφτούμε τα μέσα τα οποία είχαν στη διάθεσή τους οι άνθρωποι εκείνη την εποχή, πράγμα που μας οδηγεί στο συμπέρασμα ότι, για να καταβάλουν τόσο κόπο και τόσο χρόνο για το συγκεκριμένο έργο, θα έπρεπε αυτό να είχε πολύ μεγάλη σπουδαιότητα. Είναι με βεβαιότητα σημαντικός θησαυρός για τη Βρετανία, το οποίο συμβολίζει το μυστήριο, τη δύναμη και την αντοχή. Ο αρχικός σκοπός της κατασκευής του δεν είναι ξεκάθαρος σε εμάς, αλλά ορισμένοι κάνουν υποθέσεις ότι ήταν ένας ναός

κατασκευασμένος για την λατρεία των αρχαίων θεοτήτων. Πιθανολογείται επίσης ότι ήταν αστρονομικό παρατηρητήριο με σκοπό την ένδειξη σπουδαίων γεγονότων του προϊστορικού ημερολογίου. Άλλοι ισχυρίζονται ότι ήταν ένα ιερό μέρος για την ταφή υψηλόβαθμων πολιτών μιας κοινωνίας.

Εφ' όσον δε μπορούμε να πούμε με κάποιο βαθμό σιγουριάς για ποιο λόγο υπήρξε, μπορούμε να πούμε ότι δεν κατασκευάστηκε για κάποιο τυχαίο σκοπό. Μόνο κάτι πολύ σπουδαίο για τους αρχαίους θα μπορούσε να αξίζει την προσπάθεια και τον κόπο που έγινε για την οικοδόμηση του Στόουνχεντζ.

Κατασκευή του Στόουνχεντζ. Το Στόουνχεντζ κατασκευάστηκε σε τρεις φάσεις:

Πρώτη φάση: Οι αυτόχθονες άνθρωποι της Αγγλίας της Νεολιθικής εποχής άρχισαν τις κατασκευές τις πρώτης φάσης του Στόουνχεντζ γύρω στο 2950 π.Χ. με την εκσκαφή μιας κυκλικής τάφρου, χρησιμοποιώντας ελαφίσια κέρατα ως εργαλεία. Ο κύκλος έχει διάμετρο 100 μέτρα και η τάφρος από μόνη της έχει πλάτος 6 μέτρα και 2 μέτρα βάθος περίπου.

Στη συνέχεια χρησιμοποίησαν κομμάτια κιμωλίας, τα οποία πάρθηκαν από την τάφρο, για να φτιάξουν ένα κρημνώδες αναχώμα ακριβώς στο εσωτερικό του εξωτερικού κύκλου.

Στο εσωτερικό του κυκλικού αυτού αναχώματος έσκαψαν 56 ρηχές τρύπες, γνωστές ως «τρύπες του Όμπρεϋ» (η ονομασία τους υιοθετήθηκε από το όνομα του εξερευνητή Aubrey που τις ανακάλυψε), στις οποίες υπήρχαν ξύλινοι στύλοι. Τέλος δύο παράλληλοι λίθοι ανεγέρθησαν στην είσοδο του κύκλου εκ των οποίων η Λίθος της Σφαγής (Slaughter Stone) υπάρχει ακόμη. Επίσης διασωσμένες είναι και οι δύο Βασικοί Λίθοι (Station Stones), οι οποίοι είναι τοποθετημένοι αντικριστά.

Δεύτερη φάση: Οι εργασίες της δεύτερης φάσης ξεκίνησαν γύρω στο 2100 π.Χ. Στη φάση αυτή συναρμολογήθηκε ένα ημικύκλιο στο εσωτερικό του αρχικού αναχώματος και της κυκλικής τάφρου, αποτελούμενο από πέτρες από γρανίτη, τις λεγόμενες γαλαζόπετρες (η ονομασία αυτή τους δόθηκε λόγω του αρχικού χρωματισμού τους). Για τη φάση αυτή υπάρχουν πολλές και αντικρουόμενες απόψεις. Αρχικά οι Γαλαζόπετρες προήλθαν από τα Όρη Πρεσέλι (Preseli Hills) της νοτιοδυτικής Ουαλίας. Ήταν περίπου 80 γαλαζόπετρες, βάρους 4 τόνων η καθεμία. Πως έγινε η μεταφορά τους δεν είναι γνωστό -αν και οι ειδικοί εκτιμούν πως ένα τέτοιο κατόρθωμα δεν είναι αδύνατο- και πολλές θεωρίες έχουν παρουσιαστεί. Παρ' όλα αυτά είναι ενδιαφέρον να αναρωτηθούμε τι κάνει τόσο ξεχωριστή την περιοχή του Στόουνχεντζ ώστε να δοθεί τόση προσπάθεια και τόσος κόπος για το

κουβάλημα των γιγαντιαίων αυτών λίθων απόστασης 400 χιλιομέτρων, αντί να χτιστεί το μνημείο κοντά στην περιοχή απ' όπου πάρθηκαν οι πέτρες. Δεύτερον, η είσοδος στο ημικύκλιο των γαλαζόπετρων είναι ευθυγραμμισμένη με την ανατολή του ηλίου στη διάρκεια της θερινής ισημερίας. Η ευθυγράμμιση αυτή συνεχίστηκε με τη διασαφήνιση μιας νέας προσέγγισης της περιοχής, της «Λεωφόρου» (Avenue), η οποία έχει χαντάκια και τάφρους σε κάθε πλευρά, όπως ήταν και ο αρχικός εξωτερικός κύκλος.

Τρίτη φάση: Η τρίτη φάση είναι υπεύθυνη για τον λίθινο αυτό κυκλικό σχηματισμό ο οποίος μας είναι σήμερα ορατός. Κατά τη διάρκεια αυτής της φάσης, η οποία ξεκίνησε γύρω στο 2000 π.Χ., οι χτίστες κατασκεύασαν έναν κύκλο από κατακόρυφους λίθους, τους Σάρσεν (ψαμμόλιθοι) σε ζεύγη, και σε κάθε ζευγάρι τοποθετήθηκε οριζόντια στην κορυφή μια πέτρα. Οι οριζόντιες αυτές πέτρες δεν είναι ορθογώνιοι, αλλά καμπυλωμένοι με τέτοιο τρόπο ώστε να σχηματίζουν ένα ημικύκλιο στην κορυφή.

Στο εσωτερικό του πέτρινου αυτού δακτυλίου στήθηκε ένας πεταλοειδής σχηματισμός της ίδιας κατασκευής με τη χρήση 10 κατακόρυφων λίθων. Εδώ οι τρίλιθοι (αποτελούμενοι από δύο κάθετες πέτρες και συν το υπέρθυρο) στέκονται ξεχωριστά μεταξύ τους σε πέντε ζεύγη. Οχτώ από τις αρχικές πέτρες υπάρχουν ακόμη. Ο πεταλοειδής αυτός σχηματισμός είναι εξίσου ευθυγραμμισμένος με το θερινό ηλιοστάσιο.

Περίπου έναν αιώνα μετά, γύρω στις 20 γαλαζόπετρες από τη δεύτερη φάση τοποθετήθηκαν σε σχήμα πετάλου στο εσωτερικού του πεταλοειδή σχηματισμού των Σάρσεν. Λιγότερο από το μισό σώζεται σήμερα.

Αρχαία ελληνική θρησκεία

Εικόνα 2: Άποψη του Παρθενώνα

ΠΗΓΗ: <https://el.wikipedia.org>

Στην αρχαία Ελλάδα έχουμε πληροφορίες για τη θρησκεία (ονόματα θεών) ήδη από το 14ο αι. στη Γραμμική γραφή Β των πινακίδων της Κνωσού και της Πύλου. Υπάρχουν θεοί, ημίθεοι, δαίμονες, ήρωες και θεότητες που προστατεύουν τις πόλεις. Χτίστηκαν πολλοί ναοί και η θρησκεία καθόριζε πολλές πτυχές του βίου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2ο : ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΜΟΣ ΑΛΛΟΘΡΗΣΚΟΙ ΚΑΙ ΑΛΛΟΔΟΞΟΙ

Σύμφωνα με το Χριστιανισμό οι σχέσεις ανάμεσα στον Θεό και στον άνθρωπο δεν παρουσιάζουν διακρίσεις, αλλά ισχύει η ενότητα «έν Χριστῷ». Στην Αγία Γραφή αναφέρονται κείμενα που περιγράφουν χαρακτηριστικά αυτή τη σχέση. Ακολουθούν κάποια από αυτά:

«Πάντες γάρ υιοί Θεοῦ ἐστε διά τῆς πίστεως ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ... οὐκ ἔνι Ἰουδαῖος οὐδέ Ἕλλην, οὐκ ἔνι δοῦλος οὐδέ ἐλεύθερος, οὐκ ἔνι ἄρσεν καί θήλυ· πάντες γάρ ὑμεῖς εἶς ἐστε ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ» (Γαλ. 3, 26, 28).

Το παραπάνω απόσπασμα επισημαίνει την καθολικότητα του Χριστιανισμού και την ισότιμη αντιμετώπιση όλων των ανθρώπων χάρι σε αυτόν. Η εθνικότητα, το φύλλο, η οικονομική κατάσταση και η κοινωνική θέση δεν συντελούν παράγοντα, προκειμένου να ενστερνιστεί κάποιος τον Χριστιανισμό.

2.1: Η ΠΑΡΑΒΟΛΗ ΤΟΥ ΚΑΛΟΥ ΣΑΜΑΡΕΙΤΗ

Εικόνα 3: Καλός Σαμαρείτης

ΠΗΓΗ: <http://ebooks.edu.gr/modules/ebook/show.php/DSA104/89/711,2685/>

Κάποιος νομοδιδάσκαλος παρουσιάστηκε στο Χριστό και για να τον φέρει σε δύσκολη θέση, του είπε: «Διδάσκαλε, τι πρέπει να κάνω για να κερδίσω την αιώνια ζωή;». Ο Ιησούς τον ρώτησε: «Ο νόμος τι γράφει; Πώς διαβάζεις ότι πρέπει να

κάνεις;». Εκείνος απάντησε: «*Ν' αγαπάς Κύριο το Θεό σου μ' όλη την καρδιά σου και μ' όλη την ψυχή σου, μ' όλη τη δύναμή σου και μ' όλο το νου σου. Και να αγαπάς τον πλησίον σου, όπως τον εαυτό σου*». «*Πολύ σωστά απάντησες*», του είπε ο Χριστός. «*Αυτό κάνε και θα ζήσεις*». Εκείνος όμως, θέλοντας να δικαιολογήσει τον εαυτό του, είπε στον Ιησού: «*Και ποιος είναι ο πλησίον μου;*».

Πήρε τότε αφορμή ο Ιησούς και είπε: «*Κάποιος άνθρωπος, κατεβαίνοντας από τα Ιεροσόλυμα στην Ιεριχώ, έπεσε πάνω σε ληστές. Αυτοί τον ξεγύμνωσαν, τον τραυμάτισαν, και έφυγαν παρατώντας τον μισοπεθαμένο. Από κείνο το δρόμο έτυχε να κατεβαίνει κάποιος ιερέας, ο οποίος τον είδε, αλλά τον προσπέρασε χωρίς να του δώσει κάποια σημασία. Το ίδιο και κάποιος λευίτης, που περνούσε από κείνο το μέρος. Παρ' όλο που τον είδε κι αυτός, τον προσπέρασε χωρίς να του δώσει σημασία. Κάποιος Σαμαρείτης που ταξίδευε, ήρθε προς το μέρος του, τον είδε και τον σπλαχνίστηκε. Πήγε κοντά του, άλειψε τις πληγές του με λάδι και κρασί και τις έδεσε καλά. Μάλιστα τον ανέβασε στο δικό του το ζώο, τον οδήγησε σε πανδοχείο και φρόντισε γι' αυτόν. Την άλλη μέρα, φεύγοντας, έβγαλε και έδωσε στον πανδοχέα δύο δηνάρια και του είπε: "φρόντισέ τον, κι ό,τι παραπάνω ζοδέψεις, εγώ, όταν ζαναπεράσω, θα σε πληρώσω". Ποιος λοιπόν απ' αυτούς τους τρεις κατά τη γνώμη σου αποδείχτηκε πλησίον εκείνου που έπεσε στους ληστές;*»

Ο νομοδιδάσκαλος απάντησε: «*εκείνος που τον σπλαχνίστηκε*». Τότε ο Ιησούς του είπε: «*Πήγαινε και να κάνεις κι εσύ το ίδιο*».

(Λουκ. 10, 25-37)

Η συγκεκριμένη παραβολή έρχεται να μας διδάξει την ηθική της αδερφικότητας και ανυστερόβουλης αγάπης μεταξύ των ανθρώπων. Το ιδιαίτερο χαρακτηριστικό της είναι η κοινωνική σχέση των δύο αυτών ατόμων, καθώς οι Ιουδαίοι δεν είχαν καμία επαφή με τους Σαμαρείτες. Γι αυτό το να βοηθήσει ένας Σαμαρείτης αποτελεί ένα γεγονός που προκαλεί εντύπωση. Η τελική απόφασή του μας οδηγεί στο συμπέρασμα ότι οι διαφορές και η έχθρα των δύο λαών δεν στάθηκαν ικανά να αποτρέψουν τον Σαμαρείτη από αυτή την πράξη φιλανθρωπίας.

Το παράδειγμα του Σαμαρείτη μας δείχνει πως η αγάπη και η προσφορά δεν διακρίνουν τους ανθρώπους. Η αγάπη δε γνωρίζει διαφορές λόγω καταγωγής, είτε γλώσσας, είτε θρησκευτικής πίστης. Είναι ο δρόμος και ο τρόπος που διάλεξε ο Χριστός.

Πλησίον είναι ο κάθε άνθρωπος και το συμπέρασμα της παραβολής συνοψίζεται στη φράση “πήγαινε να κάνεις και εσύ το ίδιο”.

Ανάλογη στάση με του καλού Σαμαρείτη καλούμαστε να δείξουμε όλοι οι χριστιανοί. Να μάθουμε να μην περιφρονούμε ανθρώπους λόγω της διαφορετικότητάς τους. Οι αδύναμοι, οι φτωχοί, οι αλλόθρησκοι, οι πρόσφυγες, οι λαθρομετανάστες, είναι όλοι εικόνες του Θεού που πρέπει να σπλαχνιζόμαστε. Όμως δεν είναι μόνο η υλική βοήθεια την οποία καλούμαστε να προσφέρουμε σε αυτές τις ευάλωτες ομάδες, αλλά και οι προσευχές στον Θεό γι αυτούς που αποτελεί μια εκδήλωση αγάπης. Η Εκκλησία μας απορρίπτει την όποια εκδήλωση ρατσισμού.

Εικόνα 4: Ο σπλαχνικός Σαμαρείτης, Ζωρζ Ρουό (Rouault, 1871 - 1958)

ΠΗΓΗ: <http://ebooks.edu.gr/modules/ebook/show.php/DSGYM-B118/381/2537,9846/>

2.2: Η ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ΜΕΣΑ ΣΕ ΕΝΑΝ ΠΛΟΥΡΑΛΙΣΤΙΚΟ ΚΟΣΜΟ

Πλουραλιστική κοινωνία: Σύμφωνα με τα δεδομένα που υπάρχουν για το σύγχρονο κόσμο η ευρύτερη κοινωνία αποτελείται από διάφορες ομάδες με ιδιαίτερες ιδεολογικές αποχρώσεις. Χαρακτηριστικά γνωρίσματα μιας πλουραλιστικής κοινωνίας είναι η ειρηνική συνύπαρξη και η αμοιβαία ανοχή των ποικίλων ομάδων. Τα μέλη της θα πρέπει να έχουν κοινό σκοπό τους την κοινωνική ευημερία, πράγμα που επιτυγχάνεται με την εξάλειψη προκαταλήψεων. Έτσι, σύμφωνα με τα δόγματα της ορθόδοξης Εκκλησίας, θα πρέπει να αποδίδεται δίκαια αντιμετώπιση προς όλα τα μέλη, δείχνοντας αγάπη στις ευάλωτες ομάδες.

Ο Χριστός μας διδάσκει αυτή την ανιδιοτελή αγάπη και μας ορίζει να πράξουμε το ίδιο δείχνοντας σε όλους τους ανθρώπους, που προέρχονται από τον Θεό Πατέρα μας, άρα στα αδέρφια μας. Η ομοψυχία θα πρέπει να είναι κατευθυντήριο άξονας κάθε κοινωνίας και ομάδας. Δεν πρέπει, λοιπόν, να παρατηρείται καμία σύγκρουση λόγω ιδεολογικών διαφορών των πολιτών.

2.3: ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΣ – ΑΛΛΟΔΟΞΟΙ - ΑΛΛΟΘΡΗΣΚΟΙ

Κάθε πιστός ακολουθώντας τα όσα ορίζει η πίστη, καλείται να αντιμετωπίσει ισάξια κάθε άτομο ανεξαρτήτως θρησκευτικής συνείδησης. Κατά αυτόν τον τρόπο, κάθε χριστιανός αποδίδει την ίδια αντιμετώπιση τόσο σε ομόθρησκους όσο και στους αλλόδοξους. Τρέφουν, δηλαδή, το ίδιο αίσθημα αγάπης και συμπόνιας για όλους τους ανθρώπους. Υπόδειγμα έχουμε τον ίδιο το Χριστό, ο οποίος σαν καλός Σαμαρείτης έδειξε έμπρακτα την αγάπη του προς τον πλησίον, τον κάθε άνθρωπο. Η αγιογραφική εντολή είναι σαφής: *"αγαπήσεις τόν πλησίον σου ώς σεαυτόν"* (δηλ. όπως τον ίδιο σου τον εαυτό). Κάτω από το βλέμμα του Κυρίου είμαστε όλοι αδέρφια, όλοι είμαστε παιδιά του και δεν υπάρχει καμία διαφορά μεταξύ μας ανεξαρτήτως θρησκείας, φυλής, αντιλήψεων.

Η αγάπη αυτή φαίνεται και στην ιεραποστολή της ορθόδοξης Εκκλησίας, που παρότι απευθύνεται σε αλλόδοξους, διακρίνεται από σεβασμό προς τη θρησκεία των ανθρώπων στους οποίους απευθύνεται και προς τον πολιτισμό τους και προσπαθεί να τους προσελκύσει με έργα αγάπης και πραγματικού ενδιαφέροντος.

Με βάση τα παραπάνω η θέση του χριστιανισμού απέναντι στους αλλόδοξους και αλλόθρησκους πρέπει να χαρακτηρίζεται από σεβασμό και ανοχή των ιδεών τους, χωρίς να προδίδει τις δικές του αρχές και πεποιθήσεις. Η χριστιανική πίστη δεν έχει τίποτε να φοβηθεί από την πιθανή αντιπαράθεση με την πίστη και τις ιδέες των άλλων, γιατί ο πιστός γνωρίζει ότι κατέχει την αλήθεια του Χριστού και όχι μια οποιαδήποτε αλήθεια. Διαλέγεται και σέβεται τα πρόσωπα που πρεσβεύουν διαφορετικές πεποιθήσεις και δε φοβάται να μαρτυρήσει για την αλήθεια, όταν προκληθεί.

2.4: ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΤΙΚΟΣ ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΜΟΥ

Ο απελευθερωτικός χαρακτήρας του Χριστιανισμού συνάγεται από το ιδιαίτερο γνώρισμά του, που συγκεφαλαιώνεται στις λέξεις “ελευθερία” και “αγάπη”. Στην ελευθερία του ανθρώπου απευθύνεται ο Χριστός λέγοντας «Εἴ τις θέλει ὀπίσω μου ἔλθειν, ἀπαρνησάσθω ἑαυτὸν καὶ ἁράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ καὶ ἀκολουθείτω μοι» (Ματθ. 16, 24), ενώ αλλού: «Ἐάν οὖν ὁ υἱὸς ὑμᾶς ἐλευθερώσῃ, ὄντως ἐλεύθεροι ἔσεσθε» (Ιωάν. 8, 36).

Με τα παραπάνω λόγια επικροτεῖται ο απελευθερωτικός χαρακτήρας του χριστιανισμού, που δεν υποχρεώνει τα άτομα να ενστερνίζονται το συγκεκριμένο δόγμα, αλλά τους καλεῖ να κρίνουν σύμφωνα με την προσωπική τους κρίση και σκέψη. Ο χριστιανισμός επιδιώκει μια ιδιαίτερη διεργασία του πνεύματος και γι αυτό ο πιστός θα πρέπει να είναι πλήρως ταυτισμένος με το δόγμα, πράγμα που επιτυγχάνεται με την αληθινή προσήλωση στην πίστη και όχι την αναγκαστική και επιφανειακή.

Αυτή την αλήθεια για την χριστιανική πίστη πρέπει να κατέχει κάθε πιστός και να μην αναγκάζει ή κρίνει κανέναν από τους συνανθρώπους του να επιλέξει τα δικά του πιστεύω, να μην κρίνει τα άτομα με βάση τις μεταξύ τους διαφορές αλλά τα κοινά τους και κυρίως τα πνευματικά τους χαρίσματα.

Εικόνα 5: *Ὅπως ἡ ποικιλία τῶν ὀργάνων παράγει ἀρμονία ἐτσι καὶ ἡ ετερότητα μπορεῖ νὰ συμβάλει στὴ συνεργασία. Μικρογραφία 1998. Χειρ. Νικολάου.*

ΠΗΓΗ:<http://ebooks.edu.gr/modules/ebook/show.php/DSGL-B126/498/3244,13183/>

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3^ο : ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΟΣ ΦΑΝΑΤΙΣΜΟΣ

Εικόνα 6: Η σφαγή του Αγίου Βαρθολομαίου, πίνακας του Φρανσουά Ντιμπούά

ΠΗΓΗ: <http://www.sansimera.gr/articles/814#ixzz3xVouI84c>

Φανατισμός: η υπερβολική αφοσίωση σε ιδέες, αντιλήψεις, που εξωθεί στον παραλογισμό και την έχθρα προς τους αντιφρονούντες- σημαίνει την μετ' εγωισμού και εμπάθειας προσήλωση σε κάποιες αντιλήψεις, ανεξάρτητα από το αν αυτές είναι ορθές ή όχι .

Μισαλλοδοξία: (μίσος για τις απόψεις του άλλου).

Ο φανατισμός μπορεί να βρει πρόσφορο έδαφος σε πολιτικές, εθνικιστικές, θρησκευτικές ιδεολογίες ή ακόμη και στην υποστήριξη αθλητικών ομάδων.

Πρέπει να διακρίνουμε τον θρησκευτικό φανατισμό από την ανταγωνιστικότητα για την αληθινή πίστη και να επισημάνουμε ότι σε πολλές περιπτώσεις χρησιμοποιούνται οι θρησκευτικές ιδέες για να φανατίσουν τα πλήθη, με σκοπούς καθαρά πολιτικούς.

Αίτια του θρησκευτικού φανατισμού

- Ψυχολογικά: νευρώσεις (συμπλέγματα, άγχη, ατελής διαμόρφωση ταυτότητας)
- πολιτικά
- Κοινωνικά

- Θρησκευτικά

Επιπλέον ο φανατισμός εκδηλώνεται και σε ανθρώπους με χαμηλό μορφωτικό επίπεδο. Η άγνοια, η έλλειψη δημοκρατικής διαπαιδαγώγησης και διαμόρφωσης δημοκρατικής συνείδησης και η μειωμένη κριτική ικανότητα μπορεί να οδηγήσουν έναν άνθρωπο στο φανατισμό.

Μορφές του θρησκευτικού φανατισμού

- Θρησκοληψία : υπερβολική αφοσίωση στη θρησκεία και τους τύπους της. Πουριτανισμός: χριστιανική αίρεση (κυρίως στην Αγγλία και στην Αμερική τον 16ο και 17ο αι.) που πρεσβεύει την απλούστευση των θρησκευτικών τύπων και την αυστηρότητα των ηθών, άκριτη αυστηρότητα στην ηθική καθαρότητα). Συντηρητισμός: προσκόλλησης στο παρελθόν.
- Προσηλυτισμός: στρατολόγηση οπαδών με δόλια μέσα.
- Σε μεγάλες κοινωνικές ομάδες μπορεί να πάρει μορφές όπως η θεοκρατία ή ο θρησκευτικός επεκτατισμός.
- Θεοκρατία: Διοίκηση του κράτους με θρησκευτικούς νόμους.
- Θρησκευτικός επεκτατισμός: Με κάθε μέσο προσπάθεια επέκτασης μιας θρησκείας όπως συνέβη με τον ισλαμισμό.

3.1: ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΑΝΑΔΡΟΜΗ

Εικόνα 7:

*Κάψιμο βιβλίων: Μια φανατική αντιμετώπιση του διαφορετικού
(Α. Τάσος, Αναφορά στον Γκόγια, 1973 Ξυλογραφία).*

ΠΗΓΗ:<http://ebooks.edu.gr>

Από την αρχαιότητα μέχρι σήμερα ο θρησκευτικός φανατισμός εμφανίστηκε με ένταση σε μερικές φάσεις της ιστορίας. Οι διωγμοί κατά των χριστιανών στην αρχαία

Ρώμη (1ος - 4ος αιώνας μ.Χ.), οι βίαιες συγκρούσεις με τις αιρέσεις, διωγμοί αιρετικών κατά το Μεσαίωνα, διωγμοί του Ισλάμ κατά των χριστιανών της Μέσης Ανατολής και αργότερα των Βαλκανίων. Επιπλέον οι Σταυροφορίες των Δυτικών χριστιανών κατά των ορθοδόξων χριστιανών και μουσουλμάνων από τον 11ο έως το 15ο αιώνα, αλλά και τον αντισημιτισμό αργότερα που αναπτύχθηκε σ' όλη τη Δυτική Ευρώπη. Επίσης, οι δίκες της Ιεράς Εξέτασης και τους θρησκευτικοί πόλεμοι μεταξύ Προτεσταντών και Ρωμαιοκαθολικών στην Ευρώπη από το 16ο έως το 18ο αιώνα.

3.2: Ο ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΟΣ ΦΑΝΑΤΙΣΜΟΣ ΣΗΜΕΡΑ

Σε πολλά μέρη του κόσμου ο θρησκευτικός φανατισμός καταστρέφει τις προσπάθειες των ανθρώπων να ζήσουν ειρηνικά μεταξύ τους. Ο 21ος αιώνας είναι γεμάτος αναταραχές και συγκρούσεις. Αναρωτιόμαστε αν μοιάζει με τον 16ο αιώνα, την εποχή των θρησκευτικών πολέμων στην Ευρώπη. Ορισμένες θρησκευτικές κοινότητες σφάζονται μεταξύ τους και ομάδες πολιτών καταδικάζονται με βάση κάποιους θρησκευτικούς νόμους.

Στη Νιγηρία οι συγκρούσεις ανάμεσα σε μουσουλμάνους και χριστιανούς είναι συχνές. Στον Λίβανο, υπάρχουν πολλές θρησκείες. Η Δημοκρατία του Λιβάνου οφείλει να ισορροπεί ανάμεσα σε χριστιανούς και μουσουλμάνους κυρίως, προσφέροντας μάλιστα και υψηλές θέσεις στη διακυβέρνηση του κράτους σε χριστιανούς, σιίτες, σουνίτες. Στην Ινδονησία, από το 2000 και μετά, ακραίοι ινδουιστές συγκρούονται με χριστιανούς της χώρας. Έτσι υπήρξαν θύματα και πολλοί άνθρωποι εξαναγκάστηκαν να μετακινηθούν σε άλλα σημεία της χώρας. Στο Ισραήλ και στη Συρία υπάρχουν συγκρούσεις. Η κάθε ομάδα προσπαθεί να επιβάλλει την πίστη της και έτσι συχνά οι χώρες αυτές βρίσκονται σε μεγάλη αναταραχή. Στην Ινδία, την Τσετσενία αλλά και σε ευρωπαϊκές πόλεις άνθρωποι αλληλοσκοτώνονται για μια θέση στον Παράδεισο.

3.3: ΑΝΘΡΩΠΙΝΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ – ΤΟ ΑΙΤΗΜΑ ΤΗΣ ΑΝΕΞΙΘΡΗΣΚΙΑΣ

Πολύς λόγος έχει γίνει και πολύ αίμα έχει χυθεί στο όνομα των ανθρωπίνων δικαιωμάτων με κάποια από αυτά να αφορούν και το χώρο της θρησκείας. Το αίτημα

της ανεξιθρησκίας τέθηκε από φωτισμένους ανθρώπους διότι πριν από το αίτημα αυτό υπήρχε πολύ βιαιότητα.

Ανεξιθρησκία: Σημαίνει ανεκτική στάση απέναντι στις ξένες θρησκείες. Ως ανεξιθρησκία ορίζεται η αναγνώριση και ανοχή του δικαιώματος του κάθε ανθρώπου είτε να πιστεύει σε όποια θρησκεία επιθυμεί και να θρησκευεί ελεύθερα, κατά το δόγμα του, χωρίς περιορισμούς, είτε ακόμα και να μη πιστεύει σε καμία (αθεΐα). Στις μέρες μας ο όρος "ανεξιθρησκία" περιλαμβάνει και την ελευθερία στις λατρευτικές εκδηλώσεις ή δραστηριότητες, ιδιωτικές ή δημόσιες.

Η ανεξιθρησκία στα νεότερα χρόνια υποστηρίχτηκε κυρίως με το Διαφωτισμό στη «Διακήρυξη των Δικαιωμάτων του ανθρώπου και του πολίτη» της Γαλλικής Επανάστασης (1789). Το κίνημα αυτό οδήγησε σε πολλές αντιδράσεις αλλά η ανεξιθρησκία προωθήθηκε και πάλι το 1948 στην Οικουμενική Διακήρυξη των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου.

Η Διακήρυξη των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και του Πολίτη (1789)

Εικόνα 8: Déclaration des Droits de l'Homme et du Citoyen, του 1789

ΠΗΓΗ: <https://el.wikipedia.org>

Άρθρο 10

Κανείς δεν πρέπει να διώκεται για τις πεποιθήσεις του, ακόμη και τις θρησκευτικές, εφ' όσον η εκδήλωσή τους δεν διαταράσσει τη δημόσια τάξη που ο νόμος έχει επιβάλλει.

Οικουμενική Διακήρυξη για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα (10 Δεκεμβρίου 1948)

Άρθρο 2

Κάθε άνθρωπος δικαιούται να επικαλείται όλα τα δικαιώματα και όλες τις ελευθερίες που προκηρύσσει η παρούσα διακήρυξη, χωρίς καμία απολύτως διάκριση, ειδικότερα προς την θρησκεία.

Άρθρο 3

Κάθε άτομο έχει δικαίωμα στην ελευθερία και την προσωπική του ασφάλεια.

Άρθρο 12

Κανείς δεν επιτρέπεται να υποστεί αυθαίρετες επεμβάσεις στην ιδιωτική του ζωή, ούτε προσβολές της τιμής και της υπόληψής του. Καθένας έχει το δικαίωμα να τον προστατεύουν οι νόμοι από επεμβάσεις και προσβολές αυτού του είδους.

Άρθρο 18

Κάθε άτομο έχει το δικαίωμα της ελευθερίας της σκέψης, της συνείδησης και της θρησκείας. Στο δικαίωμα αυτό περιλαμβάνεται η ελευθερία για την αλλαγή της θρησκείας ή πεποιθήσεων, όπως και η ελευθερία να εκδηλώνει κανείς την θρησκεία του ή τις θρησκευτικές του πεποιθήσεις, μόνος ή μαζί με άλλους, δημόσια ή ιδιωτικά, με την διδασκαλία, την άσκηση, την λατρεία και με την τέλεση θρησκευτικών τελετών.

3.4: ΔΙΕΘΝΕΙΣ ΜΗ ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΟΙ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΙ (ΜΚΟ)

Σε όλο τον κόσμο υπέρμαχοι των ανθρωπίνων δικαιωμάτων είναι απλοί πολίτες και όχι κυβερνήσεις. Συγκεκριμένα, οι ΜΚΟ πιέζουν τις κυβερνήσεις να ενεργούν σύμφωνα με τις αρχές των ανθρωπίνων δικαιωμάτων.

Διεθνής Αμνηστία: είναι ένα παγκόσμιο κίνημα ανθρώπων που μάχονται υπέρ των διεθνώς αναγνωρισμένων ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Απαρτίζεται από 2,2 εκατομμύρια μέλη και υποστηρικτές οι οποίοι εμποδίζουν τις παραβιάσεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων.

Κέντρο Δράσης για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα: είναι ένας πρωτοπόρος μη κερδοσκοπικός οργανισμός που ασχολείται με θέματα της Οικουμενικής Διακήρυξης των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και αναπτύσσει μέσω των τεχνολογιών νέες στρατηγικές για να σταματήσει τις παραβιάσεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων σε όλο τον κόσμο.

Παρατηρητήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων: ερευνά και αποκαλύπτει παραβιάσεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Καταλογίζει ευθύνες σε όσους διαπράττουν παραβιάσεις και καλεί κυβερνήσεις να λάβουν μέτρα.

Ανθρώπινα Δικαιώματα Χωρίς Σύνορα (HRWF): Το HRWF επικεντρώνεται στην παρακολούθηση, στην έρευνα και στην ανάλυση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων καθώς και την προώθηση της δημοκρατίας.

3.5: ΘΡΗΣΚΕΙΑ ΚΑΙ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΣΗ

Στην εποχή μας υπάρχει άμεση σχέση θρησκείας και μετανάστευσης. Η ανεξέλεγκτη αύξηση της μεταναστευτικής ροής θέτει σοβαρά ζητήματα. Οι ίδιοι οι μετανάστες επιδιώκουν να ενταχθούν στην κοινωνία που ζουν χωρίς να εγκαταλείψουν την ιδιαίτερή τους ταυτότητα, άρα και τη θρησκευτική τους ταυτότητα. Δημιουργούνται πολυπολιτισμικές κοινωνίες χωρίς να υπάρχουν πάντα οι κατάλληλες δομές, όπου η συνύπαρξη πολλών και διαφορετικών πολιτισμικά κοινοτήτων μπορεί να οδηγήσει σε μια κοινωνία με πολλά νέα πολιτιστικά στοιχεία αλλά και να δημιουργήσει προβλήματα και να προκαλέσει έντονες συγκρούσεις.

Η θρησκεία αποτελεί βασική συνιστώσα της ατομικής και συλλογικής ταυτότητας των μεταναστών, επειδή εξακολουθεί να χαρακτηρίζει τις παραδοσιακές κοινωνίες από όπου συνήθως αυτοί προέρχονται. Γι αυτό αναδεικνύεται σε αξιοσημείωτο παράγοντα της μεταναστευτικής διαδικασίας και είναι θεμιτό να λαμβάνεται υπόψη για την καλύτερη κατανόηση της θέσης τους στην κοινωνία.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4^ο : Η ΑΝΕΞΙΘΡΗΣΚΙΑ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Η θρησκευτική ελευθερία θεωρείται ως ειδικότερη μορφή της ελευθερίας της γνώμης και γενικά της πνευματικής ελευθερίας. Είναι ένα από τα πρώτα ατομικά δικαιώματα που διεκδικήθηκαν στον Ευρωπαϊκό χώρο από τον 16ο αι.

Η ανεξιθρησκία στην Ελλάδα καθιερώθηκε αρχικά το 1827 με το σύνταγμα της Τροιζήνας, το οποίο προέβλεπε την ελευθερία και την προστασία της θρησκευτικής συνείδησης και της λατρείας κάθε γνωστής πίστης.

«Η θρησκευτική ελευθερία είναι στη χώρα μας συνταγματικώς κατοχυρωμένη. Η κατοχύρωση αυτή συνάδει άλλωστε και προς τις περί θρησκευτικής ελευθερίας διατάξεις που θεσπίζονται από σειρά διεθνών συμβάσεων, κυρίως δε την Ευρωπαϊκή Σύμβαση για την προάσπιση των δικαιωμάτων του ανθρώπου και των θεμελιωδών ελευθεριών, τις οποίες η Ελλάδα έχει κυρώσει και καταστήσει εσωτερικό της δίκαιο, με υπερνομοθετική μάλιστα ισχύ. Έκφραση της συνταγματικώς κατοχυρωμένης θρησκευτικής ελευθερίας συνιστά το δικαίωμα της θρησκευτικής ισότητας, της ίσης δηλαδή μεταχειρίσεως ανεξαρτήτως θρησκευτικών πεποιθήσεων, δικαίωμα το οποίο άλλωστε απορρέει και από την αρχή της ισότητας, με την οποία και διασταυρώνεται». (Ιωάννη Κονιδάρη, Δημοσίευση: 29/04/2001, Εφημερίδα το Βήμα).

Στο σημερινό Σύνταγμα της Ελλάδας (Άρθρο 3) η Ορθόδοξη Εκκλησία θεωρείται «επικρατούσα θρησκεία», επίσης τονίζεται ότι το δόγμα του Ορθόδοξου Χριστιανισμού διατηρείται αναλλοίωτο έχοντας απλά μεταφραστεί στην επίσημη γλώσσα του κράτους, την ελληνική. Με το (Άρθρο 13) κάθε γνωστή θρησκεία είναι ελεύθερη και τα σχετικά με τη λατρεία της τελούνται ανεμπόδιστα υπό την προστασία των νόμων του κράτους.

➤ Άρθρο 3

1.Επικρατούσα θρησκεία στην Ελλάδα είναι η θρησκεία της Ανατολικής Ορθόδοξης Εκκλησίας του Χριστού. Η Ορθόδοξη Εκκλησία της Ελλάδας, που γνωρίζει κεφαλή της τον Κύριο ημών Ιησού Χριστό, υπάρχει αναπόσπαστα ενωμένη δογματικά με τη Μεγάλη Εκκλησία της Κωνσταντινούπολης και με κάθε άλλη ομόδοξη Εκκλησία του Χριστού· τηρεί απαρασάλευτα, όπως εκείνες, τους ιερούς αποστολικούς και συνοδικούς κανόνες και τις ιερές παραδόσεις. Είναι αυτοκέφαλη, διοικείται από την Ιερά Σύνοδο των εν

ενεργεία Αρχιερέων και από τη Διαρκή Ιερά Σύνοδο που προέρχεται από αυτή και συγκροτείται όπως ορίζει ο Καταστατικός Χάρτης της Εκκλησίας, με τήρηση των διατάξεων του Πατριαρχικού Τόμου της κθ' (29) Ιουνίου 1850 και της Συνοδικής Πράξης της 4ης Σεπτεμβρίου 1928.

2. Το εκκλησιαστικό καθεστώς που υπάρχει σε ορισμένες περιοχές του Κράτους δεν αντίκειται στις διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου.

3. Το κείμενο της Αγίας Γραφής τηρείται αναλλοίωτο. Η επίσημη μετάφρασή του σε άλλο γλωσσικό τύπο απαγορεύεται χωρίς την έγκριση της Αυτοκέφαλής Εκκλησίας της Ελλάδας και της Μεγάλης του Χριστού Εκκλησίας στην Κωνσταντινούπολη.

➤ Άρθρο 13

1. Η ελευθερία της θρησκευτικής συνείδησης είναι απαραβίαστη. Η απόλαυση των ατομικών και πολιτικών δικαιωμάτων δεν εξαρτάται από τις θρησκευτικές πεποιθήσεις καθενός.

2. Κάθε γνωστή θρησκεία είναι ελεύθερη και τα σχετικά με τη λατρεία της τελούνται ανεμπόδιστα υπό την προστασία των νόμων. Η άσκηση της λατρείας δεν επιτρέπεται να προσβάλλει τη δημόσια τάξη ή τα χρηστά ήθη. Ο προσηλυτισμός απαγορεύεται.

3. Οι λειτουργοί όλων των γνωστών θρησκειών υπόκεινται στην ίδια εποπτεία της Πολιτείας και στις ίδιες υποχρεώσεις απέναντί της, όπως και οι λειτουργοί της επικρατούσας θρησκείας.

4. Κανένας δεν μπορεί, εξαιτίας των θρησκευτικών του πεποιθήσεων, να απαλλαγεί από την εκπλήρωση των υποχρεώσεων προς το Κράτος ή να αρνηθεί να συμμορφωθεί προς τους νόμους.

5. Κανένας όρκος δεν επιβάλλεται χωρίς νόμο, που ορίζει και τον τύπο του.

Σχέσεις εκκλησίας και πολιτείας

Όπως είναι εύκολα κατανοητό η πολιτεία είναι αλληλένδετα συνδεδεμένη με την εκκλησιαστική κοινότητα. Στις περισσότερες λοιπόν δημοκρατικές χώρες

διαφυλάσσεται η συνοχή και η λατρεία κάθε θρησκείας μέσω του αντίστοιχου Συντάγματος. Παρακάτω παρατίθεται ό,τι ισχύει σχετικά στην Ελλάδα:

1. Οι θρησκευτικές πεποιθήσεις δεν επηρεάζουν τα ατομικά και πολιτικά δικαιώματα των πολιτών.
2. Κάθε θρησκεία είναι ελεύθερη ενώ τα μυστήρια της μπορούν να τελούνται ανεμπόδιστα υπό την προστασία των νόμων.
3. Οι λειτουργοί κάθε θρησκείας υπόκεινται στις ίδιες υποχρεώσεις απέναντι στην πολιτεία όπως και η επικρατούσα.
4. Κανένας δεν απαλλάσσεται από την εκπλήρωση των υποχρεώσεων του απέναντι στο κράτος ασχέτως σε ποια θρησκευτική ομάδα ανήκει.

Οι πολίτες στην Ελλάδα υποχρεούνται από το Σύνταγμα και τους νόμους να υποστηρίξουν το καθεστώς ανεξιθρησκίας και να συμβάλουν στην εμβάθυνσή του με την προϋπόθεση να μην προσβάλλονται ήθη και να μην ασκείται προσηλυτισμός. Εξάλλου η ανεξιθρησκία είναι η θεσμική έκφραση του σεβασμού στο συνάνθρωπο. Επιπρόσθετα, η πολιτεία είναι υποχρεωμένη να τηρεί τις αργίες και το εορτολόγιο της ορθόδοξης εκκλησίας και ταυτόχρονα να προστατεύει τις υπόλοιπες ομολογίες – θρησκείες.

4.1: ΘΡΗΣΚΕΙΕΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΕΣ ΟΜΑΔΕΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΚΑΙ ΟΙ ΜΕΤΑΞΥ ΤΟΥΣ ΣΧΕΣΕΙΣ

Εικόνα 9: Μητροπολιτικός Ναός Αθηνών

ΠΗΓΗ: <https://www.google.gr>

Όπως σε κάθε δημοκρατική χώρα, έτσι και στην Ελλάδα επιτρέπεται η ύπαρξη διαφόρων θρησκειών οι οποίες προστατεύονται από το Σύνταγμα της χώρας. Αναλυτικότερα, η Ορθοδοξία Εκκλησία αντιπροσωπεύει την πλειονότητα του πληθυσμού της χώρας μας. Έρευνες που διεξήχθησαν πιστοποιούν ότι το 95% -98% των Ελλήνων δηλώνουν πιστοί της προαναφερθείσας θρησκείας.

Μια άλλη θρησκεία με αρκετά υψηλή απήχηση στον ελλαδικό χώρο είναι ο Προτεσταντισμός. Οι πιστοί του, συμπεριλαμβανομένων των μελών της Ελληνικής Ευαγγελικής Εκκλησίας και της Κοινωνίας Ελεύθερων Ευαγγελικών Εκκλησιών Ελλάδος είναι περίπου 30.000.

Μέρος των ποικίλων θρησκειών στη χώρα μας αποτελεί και ο καθολικισμός με δύο κύρια παρακλάδια τον ρωμαιοκαθολικισμό αλλά και τον Ελληνοκαθολικισμό (Ουνίτες). Οι πιστοί της πρώτης κατηγορίας εντοπίζονται κυρίως στις Κυκλάδες αλλά και στα Επτάνησα οι οποίοι αυξήθηκαν τα τελευταία χρόνια λόγω των αλλοδαπών που ήρθαν στην Ελλάδα. Αριθμούν περίπου 200,000 μέλη. Ενώ οι πιστοί της δεύτερης κατηγορίας ανέρχονται στους 5,000 και κατοικούν κυρίως στην Αθήνα. Αποτελούν κοινότητα του βυζαντινού λειτουργικού τύπου και λέγονται Ελληνόρυθμοι Καθολικοί ή Ουνίτες.

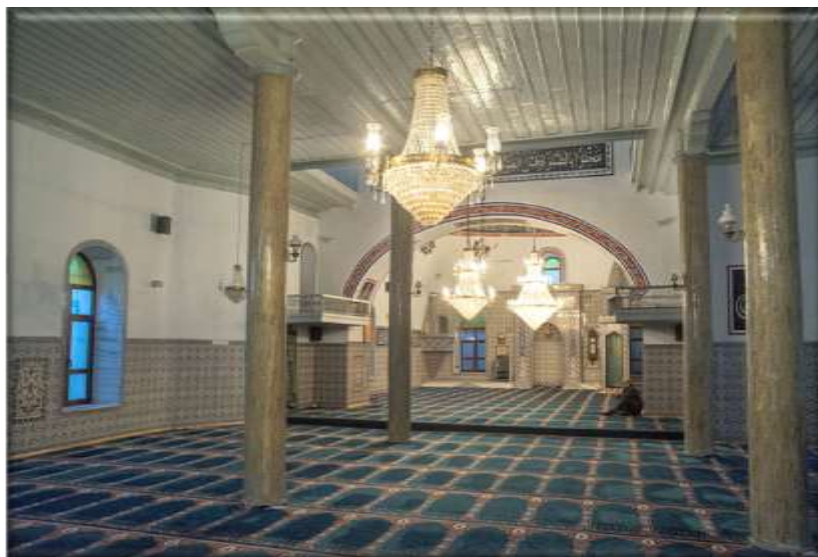

Εικόνα 10: Άνω Σύρος, Ναός του Αγίου Γεωργίου, έδρα της Επισκοπής Σύρου,

ΠΗΓΗ: <https://el.wikipedia.org/>

Μεγάλος αριθμός του πληθυσμού της Ελλάδος σήμερα έχει επηρεαστεί από την γειτονική λατρεία, εκείνη του Ισλάμ, σε τέτοιο βαθμό ώστε να αριθμούν 97,600 άτομα περίπου. Μία ιδιαίτερη έλξη προς την αναφερόμενη πίστη παρουσιάζουν οι

Μουσουλμάνοι της Δυτικής Θράκης που είναι κυρίως τουρκικής καταγωγής. Ωστόσο, υπάρχει και η αντίστοιχη κοινότητα των Ελλήνων Μουσουλμάνων. Πολλοί μετανάστες που έρχονται τελευταία στη χώρα μας είναι πιστοί του Ισλάμ και ο ακριβής αριθμός τους είναι δύσκολο να προσδιοριστεί.

Εικόνα 11: Εσκή Τζαμί Κομοτηνής

ΠΗΓΗ: <https://el.wikipedia.org/>

Ακόμη θα πρέπει να αναφέρουμε και τον Ιουδαϊσμό. Η κοινότητα των πιστών αποτελείται από 5,500 μέλη που κατοικούν σε όλο το μήκος και πλάτος του ελλαδικού χώρου.

Τέλος στην Ελλάδα ζουν και πιστοί του Ινδουισμού και ειδικότερα αρκετοί από αυτούς ανήκουν στην κοινότητα των Σιχ.

Γενικά στην Ελλάδα δεν παρατηρούνται συχνά σοβαρά προβλήματα στις σχέσεις των πιστών των διαφόρων θρησκειών. Ωστόσο αλλόδοξοι διεκδικούν και έχουν λάβει διαβεβαιώσεις ότι θα χτιστούν τόποι δικής τους λατρείας. Υπάρχουν διαμαρτυρίες για την καθυστέρηση υλοποίησης των έργων.

Παγκόσμιο συμβούλιο εκκλησιών

Ορισμός: είναι μια οικουμενική χριστιανική οργάνωση της οποίας σκοπός είναι η προώθηση της χριστιανικής ενότητας.

Ίδρυση: η ίδρυση του πραγματοποιήθηκε στις 23 Αυγούστου του 1948 , στα ιδρυτικά μέλη είναι το Οικουμενικό Πατριαρχείο της Κωνσταντινούπολης η Εκκλησία της Ελλάδας και της Κύπρου. Στη σημερινή εποχή περιλαμβάνει την πλειονότητα των

ορθόδοξων εκκλησιών, αλλά και προτεσταντικές εκκλησίες καθώς και ένα ευρύ φάσμα από ανεξάρτητες εκκλησίες.

4.2: ΤΟΠΟΙ ΛΑΤΡΕΙΑΣ ΚΑΙ ΜΝΗΜΕΙΑ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Η Ελλάδα είναι κατάσπαρτη από τόπους λατρείας και θρησκευτικά μνημεία. Ενδεικτικά αναφέρουμε μόνο κάποια από αυτά με κριτήριο κυρίως την ιστορία τους.

Παναγία Καπνικαρέα

Σύνθετος σταυροειδής ναός στην Αθήνας με τρούλο, ο οποίος στηρίζεται σε τέσσερεις κίονες με ρωμαϊκά κιονόκρανα. Κτίσθηκε στα μέσα του 11ου αιώνα σε ανάμνηση της Εισόδου της Θεοτόκου στον Ναό του Κυρίου. Λίγο μετά τη θεμελίωση του ναού, στη βόρεια πλευρά του προστέθηκε παρεκκλήσι με τρούλο αφιερωμένο στην μνήμη της Αγίας Βαρβάρας. Στη δυτική πλευρά υπάρχουν εντοιχισμένα γλυπτά και επιγραφές. Η εικόνα της Πλατυτέρας στο Ιερό του ναού είναι έργο του Φώτη Κόντογλου, ενώ και οι λοιπές αγιογραφίες είναι έργο του ίδιου και των μαθητών του και χρονολογούνται το 1942.

Εικόνα 11: Παναγία Καπνικαρέα

ΠΗΓΗ: <http://www.apostoliki-diakonia.gr/GR>

Σήμερα τη διοικητική εποπτεία του ναού ασκεί η Εφορεία του ναού, η οποία αποτελείται από καθηγητές της Θεολογικής Σχολής του πανεπιστημίου Αθηνών.

Άγιοι Θεόδωροι

Εικόνα 12: Άγιοι Θεόδωροι

ΠΗΓΗ: <http://www.apostoliki-diakonia.gr/GR>

Οικοδομήθηκε περί τα μέσα του 11ου αι. πάνω σε παλαιότερη εκκλησία, μία από τις δώδεκα που κατά την παράδοση ανήγειρε η αυτοκράτειρα Ευδοκία στην ιδιαίτερη πατρίδα της την Αθήνα στα μέσα του 5ου αι. Σύμφωνα με την εντοιχισμένη επιγραφή πάνω από τη δυτική κεντρική είσοδο, ο σημερινός ναός ανοικοδομήθηκε από τον βυζαντινό αξιωματούχο Νικόλαο Καλόμαλο προς τιμή του αγίου Θεοδώρου του Τύρωνος. Είναι δίστυλος σταυροειδής εγγεγραμμένου τύπου. Ο οκταγωνικός τρούλος έχει δίλοβα παράθυρα και στηρίζεται ανατολικά σε δύο κίονες και δυτικά σε δύο πεσσούς. Η τοιχοποιία του ναού είναι πλινθοπερίκλειστη και έχει διακόσμηση με κουφικά γράμματα, φυτά, ζώα κλπ. Οι μεγάλες πέτρες που υποστηρίζουν τους τοίχους στο κατώτερο τμήμα τους σχηματίζουν σταυροειδές σχήμα, χαρακτηριστικό της ναοδομίας των Αθηνών του 11ου αι.

Λόγω των πολλών ζημιών που υπέστη ο ναός κατά τη διάρκεια της Επανάστασης επισκευάστηκε μετά την απελευθέρωση, με την συνδρομή πολλών επιφανών της εποχής και με πρωτοστάτες τους βασιλείς Όθωνα και Αμαλία. Σε έργα συντήρησης του ναού το 1967 ήρθαν στο φως από την αρχαιολογική υπηρεσία δεκαέξι τάφοι και τμήμα μωσαϊκού δαπέδου ρωμαϊκής εποχής.

Αγία Τριάδα (Ρωσική εκκλησία)

Εικόνα 12: Αγία Τριάδα (Ρωσική εκκλησία)

ΠΗΓΗ: <http://www.apostoliki-diakonia.gr/GR>

Επιβλητικός ναός της Αθήνας οκταγωνικού τύπου, με υπερμεγέθη οκταγωνικό τρούλο που καλύπτει ολόκληρο το κέντρο του ναού, στηριζόμενος σε οκτώ πεσσούς. Πρόκειται για το αρχαιότερο και πιστότερο αντίγραφο του Οσίου Λουκά, χρονολογούμενο μεταξύ 1015 και 1031. Στην βόρεια και δυτική πλευρά υπάρχει ζωφόρος από πλίνθους με κουφικές διακοσμήσεις, πλαισιωμένη με οδοντωτές ταινίες. Στην ανατολική πλευρά του ναού υπάρχουν τρεις αψίδες, ενώ στη δυτική υπάρχουν τρεις ορθογώνιες θύρες με μαρμάρινα πλαίσια και τούβλινα τόξα. Δύο αντίστοιχες θύρες υπάρχουν στη βόρεια και τη νότια πλευρά. Το ιερό Βήμα χωρίζεται από τον κυρίως ναό με ψηλό τέμπλο, σύμφωνα με τη ρωσική τεχνοτροπία. Η εκκλησία παλαιότερα ονομαζόταν Σωτήρα του Λυκοδήμου, κατά ορισμένους γιατί είχε θεμελιωθεί πάνω σε ναό του Λυκείου Απόλλωνα. Ο σημερινός ανακαινισμένος ναός υπάρχει εκεί το 1855 όπου ο ναός καθιερώθηκε στο όνομα της Αγ. Τριάδος.

Μονή Οσίου Λουκά στη Βοιωτία

Εικόνα 13: Μονή Οσίου Λουκά

ΠΗΓΗ: <https://www.google.gr>

Έχει χαρακτηριστεί ως το αρχαιότερο μεταβυζαντινής εποχής μοναστήρι. Περιέχει πολλές τοιχογραφίες και ψηφιδωτά των αρχών του 11ου αιώνα. Για αυτό το λόγο έχει χαρακτηριστεί «μικρή Αγία Σοφία» και είναι αφιερωμένο στον Όσιο Λουκά.

Μονή Δαφνίου

Ήταν αφιερωμένη στο θεό Απόλλωνα, είναι ένα από τα σπουδαιότερα μνημεία της βυζαντινής εποχής στην Μεσόγειο και τα ψηφιδωτά της είναι τα σημαντικότερα στον χριστιανικό πολιτισμό. Από το 1990 αποτελεί μνημείο παγκόσμιας κληρονομιάς της UNESCO. Η ίδρυση της Μονής Δαφνίου, κατά πάσα πιθανότητα γύρω στο 1080. Η μονή Δαφνίου αποτελείται από το καθολικό, τον περίβολο, τα κελιά των μοναχών, την τράπεζα, το μαγειρείο, τον λουτρόνα, την κινστέρνα και μία ορθογώνια αίθουσα.

Νέα μονή Χίου

Το μοναστηριακό συγκρότημα της Νέας Μονής, το επιφανέστερο μνημείο των μεσαιωνικών χρόνων στη Χίο, ιδρύθηκε στα μέσα του 11ου αι. με αυτοκρατορική χορηγία. Η Ζωή και η Θεοδώρα, κόρες του βυζαντινού αυτοκράτορα Κωνσταντίνου Η΄ και ανηψιές του Βασιλείου Β΄ του Βουλγαροκτόνου, καθώς και ο αυτοκράτωρ Κων/νος Θ΄ ο Μονομάχος, τρίτος σύζυγος της Ζωής, στάθηκαν οι χορηγοί για την κατασκευή του μνημείου.

Παναγία η Σκριπού

Εικόνα 12: Παναγία η Σκριπού

ΠΗΓΗ:<https://el.wikipedia.org/>

Η μονή της Παναγίας Σκριπούς βρίσκεται στον Ορχομενό Βοιωτίας. Από τη μονή σήμερα λειτουργεί μόνο το καθολικό (εκκλησία) της, το οποίο είναι το πιο σημαντικό

μνημείο από τη σειρά ναών του τύπου «σταυροειδής μεταβατικός», στον ελλαδικό χώρο.

Πιθανότατα ο ναός σχεδιάστηκε ως ταφικό μνημείο του χορηγού του, του Λέοντα, πρωτοσπαθάρη της ανακτορικής φρουράς του βυζαντινού αυτοκράτορα (873/874 μ.Χ.). Ένα κατακόρυφο ηλιακό ρολόι κοσμεί το ναό της Κοιμήσεως της Θεοτόκου (καθολικό) της μονής.

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Πιστεύουμε ότι καλό είναι όταν προσεγγίζει κανείς τις θρησκείες να βασίζεται σε αξίες και σύγχρονα επιστημονικά δεδομένα, ώστε να εξασφαλιστεί όσο το δυνατόν μεγαλύτερος βαθμός αντικειμενικότητας. Οι χριστιανοί βλέπουν τις άλλες θρησκείες με σεβασμό, και πιστεύουν ότι οι θρησκείες δείχνουν τη διαρκή παρουσία του Θεού στον κόσμο και στην ιστορία, αλλά και την αναζήτηση του θείου από την πλευρά του ανθρώπου. Στις θρησκείες υπάρχουν και ομοιότητες αλλά και διαφορές και δεν ισχύει ότι όλες είναι το ίδιο, όπως συχνά ακούγεται. Παρόλα αυτά στη σύγχρονη κοινωνία θα μπορούσε η προσέγγιση του άλλου ανθρώπου να γίνεται χωρίς προκατάληψη, με σεβασμό στις απόψεις του και με συμπεριφορά που εξανθρωπίζει τον άνθρωπο. Κάτι τέτοιο κρίνεται σκόπιμο να εισακουστεί από όλες τις πλευρές.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

- Γιαννουλάτος Αναστάσιος, Ισλάμ, Αθήνα: 1975
- Γκότσης Χ., π. Μεταλληνός Γ., Φίλιας Γ., *Ορθόδοξη πίστη και λατρεία*, Αθήνα: 2014
- Δρίτσα Δ., Μόσχου Δ, Παπαλεξανδρόπουλου Στυλ., *Χριστιανισμός και θρησκευματα*, ΟΕΔΒ, Αθήνα: 2010
- Καινή Διαθήκη
- Μάραντος Παύλος, Θεριανός Κώστας, *Πολιτική Παιδεία*, Β΄ Γενικού Λυκείου 2014-15
- Παπαδημητρίου Γιώργος, *Ο Χάρτης Θεμελιωδών Δικαιωμάτων*, Αθήνα:2001
- Σύνταγμα της Ελλάδος

ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΕΣ

- <http://www.sansimera.gr/articles/814>
- <http://www.tovima.gr/relatedarticles/article/?aid=132813>
- <http://www.greek-language.gr>
- <http://dschool.edu.gr>
- <http://photodentro.edu.gr/v/item/ds/8521/5068>
- https://www.unric.org/el/index.php?option=com_content&view=article&id=18&Itemid=33
- <https://el.wikipedia.org>
- <https://www.google.gr/>
- http://europa.eu/index_el.htm
- <http://www.amnesty.org.gr/>
- <http://www.mmo.gr/>
- <http://www.unicef.org/crc/>
- <http://www.eliamep.gr/>

